

Concert / Fotoverslag: The Temple Of The Blues

Temple Of Blues: Barrelhouse, Ruben Hoeke Band & Greeny's Blues
Zondagmiddag 28 maart 2010
Waardse Tempel, Heerhugowaard
Recensie Arnold Dekker / Foto's Frank Molenaar

De Waardse Tempel verandert voor één dag in The Temple of Blues. Vanaf 13.00 uur druppelen de muzikanten binnen met hun Gear. Het voelt verrekke goed. Het is af te lezen aan de gezichten, dat een ieder er veel zin in heeft. Eindelijk...we mogen! Barrelhouse en de Ruben Hoeke Band hebben iedere zaal in Nederland al een keer plat gespeeld en van binnen gezien, echter deze zaal maakt een diepe indruk op hen. De grote zaal van de Waardse Tempel ademt de sfeer, die nodig is voor een bluesshow van allure.

Soundcheck

Het eerste wat opvalt tijdens de soundcheck van Barrelhouse is de gedrevenheid van Jan Willem, die het podiumgeluid naar zijn hand zet en als een ware Patron de leiding neemt in dit geheel. Bij het zien van dit aspect geniet ik al ten volle. Een mooi geluid op de bühne geeft rust, vrijheid en de juiste dynamiek in het spel. Vakwerk JW.

Barrelhouse

Ik heb meerdere malen Barrelhouse op het podium zien staan, maar ik wist niet dat JW kon vliegen. Als in de beste dagen van Van Halen vloog Jan Willen met zijn bass over het podium. De spanning van de soundcheck kwam er waarschijnlijk uit. Hij zat bijna met zijn hals in de piano van Han van Dam vast. Absoluut het mooiste moment van de avond, wat een beleving! Thanks mate! Wel deze oldtimers are good for life! Their best years are yet to come! Het publiek dat massaal voor Barrelhouse kwam kon er geen genoeg van krijgen. Ik moest ze beloven, dat zij toch écht nog terug kwamen in de Grand Final, waar zij een ode gingen brengen aan de muziek van Peter Green. Greeny's Blues was op aanraden van mijn dochter Kim, op de valreep aan het programma toegevoegd. Het bleek een schot in de roos! Mijn dansschoenen mochten thuis blijven, ik mocht mij weer eens laten gaan als leadzanger van de formatie Greeny's Blues.

Ruben Hoeke Band

COEXIST is een parel voor de echte bluesrockers onder ons. Arjen Knaap begint met een stevige drum in het openingsnummer A change is gonna Come. De toon is gezet. Met volle overtuiging volgt de band het intro om gezamenlijk toe te slaan. De schrapende keel van Frank, het solide basswerk van Ralph op zijn tweede bass (zijn eerste bass staat nog in Lelystad van de avond ervoor), de vette drum en natuurlijk het virtuoze gitaarspel van Ruben laten niets aan het toeval over. Wat een energie hebben zij in huis. In de wandelgangen Backstage krijg ik niets anders dan complimenten van Barrelhouse aan het adres van deze formatie. Coexist behoort tot het beste werk van de RHB-Group. Ruben speelt voor deze gelegenheid met de versterker naar de muur gericht. Een techniek die veelvuldig door zijn vriend Jan Rijbroek wordt toegepast. Geniaal! Het kwam het zaalgeluid alleen maar ten goede.

Ruben is een genieter pur sang, waarop je zuinig moet zijn. He's one of a kind and very special to me! Ruben speelt genadeloos goed! Een gedeelte van het meegereisde Barrelhouse publiek kan de op stoom geraakte Blues-Train niet meer tot stoppen dwingen. Zij verschansen zich op het toilet, in de foyer of bij de snackbar. Ontsnappen is niet meer mogelijk! Meerdere malen wordt aan mij gevraagd, hoe laat Barrelhouse weer het podium betreedt? Ik vertel hen, dat dit zal plaatsvinden na het vuurwerk van de Ruben Hoeke Band. Ik zeg; te gek he,deze formatie! Wat een energie komt er vrij. Dit is bluesrock van de buiten-categorie vertel ik hen. En weg gingen ze,op zoek naar een broodje kroket...het was tenslotte etenstijd (18.00 uur). Voor de consequente Nederlander het tijdstip om de maag te vullen. Daarna wordt weer overgegaan op het Spelprogramma!

Greeny's Blues

Als een stel jonge honden betreden zij het podium. Guus en Johnny Laporte en Ruben Hoeke hebben er zin in. De opening van de set wordt iets aangepast, omdat mijn vriend Piet Visser, waarschijnlijk nog ergens rond fietst in Heerhugowaard met een gitaar op zijn rug. Na de soundcheck ging Piet even naar een goede vriend om bij te kletsen. Zijn manier om te ontspannen zeker. Voor aanvang van de set van Greeny's Blues, was Piet er nog steeds niet. Ik zeg tegen Ruben, dat ik met Barrelhouse ga beginnen. Ruben wil graag meedoen met hen. Geen probleem, zeg ik, Let's Rock the House! Stop messin' round, Need your love so Bad, The Stumble, Like it this Way en Sugar Mama zorgen voor de nodige opwindning in de zaal. Hier staan 3 master-gitaristen te spelen alsof hun leven er vanaf hangt! Het toegestroomde publiek ziet de chemie op het podium ontstaan,met deze vriendengroep. Het was het wachten absoluut meer dan waard. Het plezier spat er werkelijk vanaf. Een keer oefenen met elkaar en gewoon gaan met die banaan.

Een unieke happening met 4 karakter gitaristen, ieder met een geheel eigen stijl. Na deze nummers heeft Piet ook zijn versterker gevonden en gaat helemaal 'loos' in The Green Manalishi en Black Magic Woman. Met de stuwende ritmesectie van Arjen Knaap en Peter Cook erachter, etaleren Ruben en Piet zich als nooit tevoren. Vloeiend komt de sound van hen samen en raakt je diep in het hart. Het ultieme genieten. Via nummers als Long Grey Mare, The same Way, met een indrukwekkende tweede stem van Peter Cook, Watch out en Oh Well kom je tenslotte uit bij het laatste nummer van de avond, waarbij enthousiasme de graadmeter

is. Shake your Moneymaker doet je de broek bollen. Tijdens het nummer kruipt Bob Dros achter zijn trommels en hangt Johnny zijn gitaar voor. The Grand Final krijgt de finale dat het verdient. Met een dubbele drum en een rondootje voor iedere muzikant, wordt het publiek meegezogen en zingt het refrein van Shake your Moneymaker uit volle borst mee! De blues leeft ook bij hen en zij worden deelgenoot in deze laatste soundtrack. Een waardig afscheid van een memorabele avond blues. It was pure Magic among Friends! Dit is wat blues ontegenlijk mooi maakt, aldus een zeer contente Arnold Dekker organisator Rockin' the Blues Away Festival/zanger.

Meer foto's van deze avond vind je [HIER](#)

[< Vorige](#)

[Volgende >](#)